

tion for at have folkeafstemninger. Så hvad er bedre end en folkeafstemning til at få en god, fri og åben debat?

Der er det skuffende, at Folketingets flertal ikke vil være med til at støtte det her forslag, og jeg skal i hvert fald her på falderebet i forbindelse med behandlingen af det her beslutningsforslag – ikke fordi vi vil vende tilbage til det, for det ser ikke ud, som om der kan blive et flertal for det – helt klart komme med en opfordring til, at man besinder sig, og at man i hvert fald i de grupper, hvor jeg ved at der er mange, der er skeptiske over for, at Tyrkiet kan blive medlem af EU, står frit frem og kommer med sin holdning, og at det accepteres, at vi selvfølgelig skal have en folkeafstemning om det her problem. Det er afgørende for folkestyret og for demokratiet, at vigtige beslutninger, der angår EU, kommer ud til en folkeafstemning, og det er ikke for meget forlangt, at de gør det.

Så er der nogle, der vil sige, at vi måske godt nok har haft tradition for EU-folkeafstemninger, men at vi ikke har haft tradition for at tage op til debat, om enkeltlande skulle optages eller ej. Nej, men vi har heller ikke haft tradition for at optage lande, der i så lille en grad ligner de EU-lande, vi kender i dag.

Kl. 13.25

Alligevel har vi faktisk haft en lille tradition for det, for dengang man skulle optage England, Danmark og Irland i EF, havde man faktisk i Frankrig en folkeafstemning, om, hvorvidt man syntes, det var rimeligt. Det havde man, fordi der i Frankrig var en skepsis over for, at specielt England kunne komme med. Det endte med et ja, man ville godt acceptere det, men man havde en folkeafstemning, og man havde debatten og dialogen om de her ting. Det er dem, vi savner, og dem håber vi vil komme frem.

Hvis ikke der kan blive flertal for det i dag, hvis ikke folketingsmedlemmerne vil stemme for det forslag, vi har fremsat, kan det i hvert fald være, at de vil det ved en anden lejlighed. Vi vil helt klart vende tilbage ved den lejlighed og bede om, at vi får den folkeafstemning, som jeg tror at også mange her i Folketinget ønsker, men måske ikke tør sige at de vil have.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I Enhedslisten er vi fuldstændig enige i, at der skal være en åben og fordomsfri debat, og at befolkningen skal have indflydelse på spørgsmålet om Tyrkiet. Det, der bare er problemet ved det

forslag, der er fremlagt her, er, at Dansk Folkeparti forestiller sig, at Danmark skal kunne bestemme på vegne af alle EU's borgere, og det er jo fuldstændig absurd at forestille sig, at Danmark med 5 millioner indbyggere skal kunne bestemme, hvad EU skal gøre.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Skaarup, om ikke Dansk Folkeparti i stedet for sammen med Enhedslisten, i tilfælde af at Tyrkiet bliver medlem af EU, vil arbejde for, at vi får en folkeafstemning i Danmark om dansk udmeldelse af EU, for så får folk jo mulighed for rent faktisk at tage stilling til, om de ønsker at være i EU sammen med Tyrkiet. Er det ikke den rigtige måde at gøre det på, i stedet for at Danmark skal til at bestemme, hvad alle andre lande skal mene om den her sag?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu synes jeg ikke, man skal forvirre debatten yderligere. Det, det handler om her, er, om vi skal have en folkeafstemning om Tyrkiets medlemskab af EU.

Hr. Søren Søndergaard har ikke ret i, at Danmark ikke har mulighed for at påvirke processen. Det, vi i vores beslutningsforslag, som er til debat her i dag, beder om, er at få lov til spørge vælgerne, om de vil være med til at pålægge den danske regering at modvirke, at Tyrkiet optages som medlem af EU, og det er jo det, den danske regering kan.

Den danske regering kan løfte stemmen, når Det Europæiske Råd har møde på torsdag, og sige: Vi er imod, vi vil ikke være med til, at Tyrkiet bliver optaget som medlem af EU, vi vil modvirke den tendens, og hvis ikke vi får lejlighed til det på torsdag, vil vi gøre det i den senere proces.

Det er det, jeg synes debatten bør handle om, og jeg kan ikke se noget forkert i, at Folketinget siger, at det godt vil have en pejling, en vejledende folkeafstemning, hvor befolkningen får mulighed for at vurdere, om den vil give det signal til den danske regering. Det er sådan set pærenemt for befolkningen at give det signal.

Det kan være, at det ikke ender, som vi vil, men jeg tror, det ender, som vi vil, og så vil den danske regering vide og kunne arbejde ud fra, at befolkningen ikke synes, det er en god idé, at vi arbejder i den retning. Det er sådan set demokratiets grundvilkår, at man har en pejling fra befolkningen.